



وداع با ماه مبارک رمضان / همه بخشیده می‌شویم!

آیت الله مجتبی تهرانی گفت: در روایتی است که خداوند در هر شب از ماه مبارک رمضان، هنگام افطار هفتاد هزار شخص را که همه مستوجب آتش هستند از آتش نجات می‌دهد، شب آخر ماه رمضان که می‌شود، به مقدار تمام آنچه که در ماه رمضان از آتش نجات داده است، نجات می‌دهد.

آیت الله مجتبی تهرانی گفت: در روایتی است که خداوند در هر شب از ماه مبارک رمضان، هنگام افطار هفتاد هزار شخص را که همه مستوجب آتش هستند از آتش نجات می‌دهد، شب آخر ماه رمضان که می‌شود، به مقدار تمام آنچه که در ماه رمضان از آتش نجات داده است، نجات می‌دهد.

به گزارش خبرگزاری مهر، در بیست و هشتمین جلسه سخنرانی آیت الله مجتبی تهرانی ویژه ماه مبارک رمضان که با موضوع «دعا» دنبال می‌شود وی به موضوع وداع با ماه مبارک رمضان پرداخته است که در پی می‌آید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛
 «؛اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا تَجَيَّيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَّعْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ»

مروری بر مباحث گذشته

گفته شد ماه مبارک رمضان ماهی است که در آن به تلاوت آیات الهی یعنی قرآن و دعای به خیر برای خود و دیگران چه نسبت به امور دنیوی و چه اخروی ترغیب شده است. بحث ما در این ماه مبارک و بقیه بحث‌های گذشته و بعد هم در ذیلش تذکراتی که در ماه مبارک رمضان دادیم، باز هم راجع به دعا بود.

در این جلسه، بنای بحث کردن ندارم، چون می‌خواهم این جلسه را جلسه آخر قرار بدهم. به ذهنم آمد که مروری بر روایاتی که در باب ماه مبارک رمضان و آثاری که در این ماه از ناحیه خداوند متعال مترتب است وارد شده است، داشته باشم. روایات بسیار است و من به بعضی از روایاتی که در باب ماه مبارک رمضان وارد شده اشاره می‌کنم.

همه بخشیده می‌شویم!

در روایتی است که: «؛إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ عِندَ الْإِفْطَارِ سَبْعِينَ أَلْفَ عَتِيقٍ مِنَ النَّارِ؛ خداوند در هر شب از ماه مبارک رمضان، هنگام افطار هفتاد هزار هزار شخص را که همه مستوجب آتش هستند از آتش نجات می‌دهد، «؛فَإِذَا كَانَ آخِرُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ؛ شب آخر ماه رمضان که می‌شود، «؛أَعْتَقَ فِيهَا مِثْلَ مَا أَعْتَقَ فِي جَمِيعِهِ؛ شب آخر ماه رمضان به مقدار تمام آنچه که در ماه رمضان از آتش نجات داده است، نجات می‌دهد.

آیا کسی هست که بخشیده نشود؟!

در روایت دیگری داریم: «؛إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ عَفَرَ اللَّهُ لِمَنْ شَاءَ مِنَ الْخَلْقِ؛ وقتی که شب اول ماه رمضان می‌شود خداوند هر کسی از مخلوقاتش، که مورد مشیت‌اش قرار بگیرد تا او را بیمارزد مورد غفران قرار می‌دهد، «؛فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الَّتِي تَلِيهَا ضَاعَقَهُمْ؛ شب اول به هر مقدار بود، شب دوم دو برابر، «؛فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الَّتِي تَلِيهَا ضَاعَفَ؛ و هر شب بعد از شب دیگر دو برابر شب قبل بخشیده می‌شوند، «؛كُلَّ مَا أَعْتَقَ حَتَّى آخِرِ لَيْلَةٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ؛ تا شب آخر می‌شود، «؛ثَضَاعَفَ مِثْلَ مَا أَعْتَقَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ؛ که دو برابر آنچه که در هر شب بخشیده و از آتش نجات داده بود نجات می‌دهد که برای ما بزرگترین، بالاترین و ارزش‌مندترین اثر الهی در ماه مبارک رمضان همین است، یعنی آمرزش و تطهیر است.

شقی چه کسی است؟

در خطبه‌ای، پیغمبر اکرم خطاب به مردم فرمودند: «؛قَدْ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ بِالْبَرَكَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ شَهْرٌ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُ الشُّهُورِ وَأَيَّامُهُ أَفْضَلُ الْأَيَّامِ وَلِإِيلَافِهِ أَفْضَلُ الْيَلَالِ وَسَاعَاتُهُ أَفْضَلُ السَّاعَاتِ؛ و بعد مهم اینجاست، «؛هُوَ شَهْرٌ دُعِيتُمْ فِيهِ إِلَى ضِيَاقَةِ اللَّهِ وَجُعِلْتُمْ فِيهِ مِنْ أَهْلِ كَرَامَةِ اللَّهِ أَنْفَاسُكُمْ فِيهِ تَسِيحٌ وَنَوْمُكُمْ فِيهِ عِبَادَةٌ وَعَمَلُكُمْ فِيهِ مَقْبُولٌ وَدُعَاؤُكُمْ فِيهِ مُسْتَجَابٌ فَسَلُّوا اللَّهُ رَبَّكُمْ بِنِيَّاتٍ صَادِقَةٍ وَقُلُوبٍ طَاهِرَةٍ أَنْ يُوفِّقَكُمْ لِصِيَامِهِ وَتِلَاوَةِ كِتَابِهِ فَإِنَّ الشَّقَى مَنْ حَرَّمَ عَقْرَانَ اللَّهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ؛ یعنی شقی‌تر از این نداریم که ماه مبارک رمضان بیاید و تمام بشود و شخصی مورد مغفرت واقع نشود. خدا شاهد است من این روایات را نگاه می‌کردم گفتم: خدایا! امشب که شب آخر است و بنای تو بر این است که بیایی و به اندازه تمام ماه ببخشی، پس ما هم یکی از آن‌ها باشیم.

مغفرت الهی...

در روایتی از امام صادق (صلوات الله علیهم اجمعین) است که: «قَالَ: مَنْ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ؛ کسی که در ماه مبارک رمضان مورد مغفرت خدا قرار نگیرد، دیگر در آینده امید مغفرتی برای او نیست مگر اینکه، روز عرفه در عرفات دعا کند تا خدا از او بگذرد. دقت کنید! می‌خواستم بگویم: اثر برجسته‌ای که در تمام روایات هست چیست؟ و آن «مغفرت» است.

دارد درها بسته می‌شود!

روایتی بود که در گذشته متعرض شده‌ام: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تَفْتَحُ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَا تَعْلَقُ إِلَّا آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ؛ این روایت را مکرر خوانده‌ام. شب اول ماه رمضان درهای آسمان‌ها باز می‌شود و تا شب آخر بسته نمی‌شود. اگر امشب شب آخر باشد درها بسته می‌شود. می‌خواهم بگویم: حواستان جمع باشد که الآن ما در چه وضع و چه موقعیتی قرار داریم.

هر زمان کسی آزاد می‌شود!

در روایتی است از علی (علیه السلام) است: «أَلَا وَ أَبْوَابُ السَّمَاءِ مُفْتَحَةٌ مِنْ أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْهُ؛ علی (علیه السلام) همین مطلب را می‌فرمایند. بعد دارد: «عَلَيْكُمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ بِكَثْرَةِ الاسْتِغْفَارِ وَ الدُّعَاءِ». در روایتی است که در آخر هر روز از روزهای ماه مبارک رمضان در وقت افطار، خداوند متعال هزار هزار نفر از آتش جهنم آزاد می‌کند و چون شب جمعه و روز جمعه می‌شود در هر ساعتی، هزار هزار شخص را از جهنم آزاد می‌کند.

آیا توبه‌مان قبول شده است؟

صحبت یکی یا دو روایت نیست. می‌خواستم فقط این را بگویم که: ماه رمضان را درک کردیم، اما چه چیز گیرمان آمده؟ می‌توانید بگویید؟ در این ماه مبارکی که همه برکات درونش بوده است تا جایی که خواب در آن عبادت و نفس‌ها تسبیح است و این همه لطف از ناحیه خداوند آمده است؛ آیا بهره‌ای برده‌ایم یا نبردیم؟ گفتم این روایات را بخوانم و بگویم: بیایید امشب را غنیمت بشماریم. امشب برویم در خانه خدا و بگوییم: خدایا! غلط کردیم؛ خدایا! ما را ببخش؛ این همه را بخشیدی، ما را هم ببخش. ما بدتر از مشکرینی نبودیم که توبه کردند و توبه‌شان را قبول کردی؛ ما به ظاهر مؤمن هستیم، مسلمان هستیم و قبولت داریم. امشب ما را دست خالی رد نکن؛ تو اکرم الاکرمین هستی.

امشب را قدر بدانیم

از خدا بخواهیم حاجات ما و دیگران را بدهد. این را تذکر بدهم: امشب، چون درها باز است و تا سحر بسته نشده و فرصت داریم؛ هم از خدا برای خودتان درخواست کنید و هم برای دیگران، که البته بهتر است؛ چون در روایات داریم که چند هزار برابر اجر می‌دهند و دعایی که دیگران در حق ما می‌کنند مستجاب می‌شود، اما معلوم نیست که دعای خودمان مستجاب بشود یا نه. با زبان دیگران معصیت نکرده‌ام.

در روایت دارد که به حضرت موسی خطاب شد: تو مرا به زبانی بخوان که هرگز معصیت نکرده‌ای. گفت: خدایا! من چگونه می‌توانم این کار را بکنم؟ بالاخره از این زبان خطا صادر شده است. خطاب شد: بگو تا دیگران برای تو دعا کنند، چون تو به زبان دیگران معصیت نکرده‌ای. چنین سفارشی برای این است که در مورد دیگران خیلی دعا کنید؛ خدا چند هزار برابر به شما می‌دهد.

برای اینجانب دعا کنید!

این فقط مروری بود و می‌خواستم تذکری بدهم. ضمناً من هم از آنهایی باشم که دعایم می‌کنید. از همه‌تان تقاضا می‌کنم من را هم دعا کنید. تعارف نمی‌کنم و جدی می‌گویم. من محتاج دعای شما هستم. آدمم این را به شما بگویم: امشب شب آخر ماه رمضان است؛ برای من دعا کنید تا من هم از این فرصت در حق خودم استفاده کرده باشم.